

MĀSAK LIETUVA

NR. 53

MŪSU KAINOS
atatinka mūsų

PAGAMINTU
BATU tikrai
vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda.
Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados
pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
Didelis patvarumas
Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682

LOJA: AV. ZELINA, 73

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Litwana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:
AVENIDA ZELINA, 706 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:

CAIXA POSTAL 371 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00

KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5

ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIEINAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

D Ė M E S I O

Nekurie "M. L." skaitytojai ir bendradarbiai, siųsdami korespondenciją "M. L." Redakcijai ar Administracijai, nesinuoja mūsų pašto dėžutę 371, bet gatvės adresu.

Norime atkreipti dėmesį, kad ateiptyje prašome žymėti tik pašto dėžutės 371 Nr., nes "M. L." Red. ir A. ribose paštas adresatams nepristatomas.

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

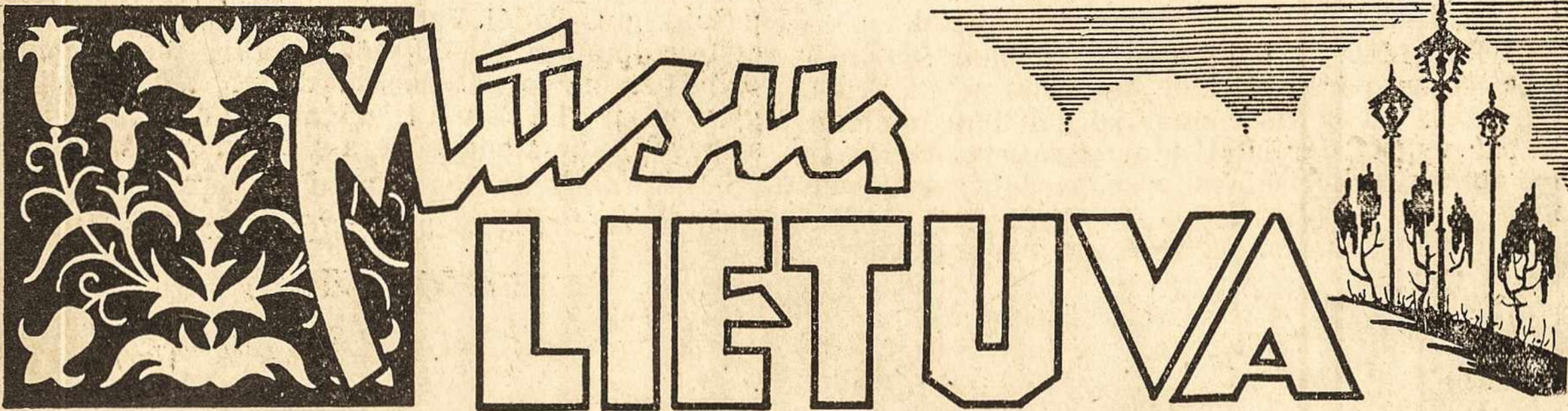
IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.

Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967
SÃO PAULO

Mūsų LIETUVA

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1950 (III m.)

São Paulo (Brasil) Sausio 7 d. (Janeiro)

Nr. 1 (53)

Yra žinomas priežodis, kad visi keliai veda į Romą. Gal būt šis priežodis yra kilęs tais laikais, kada Roma su savo imperija buvo tuolaikinės pasaulio politikos ir kultūros centras. Tačiau šiandien krikščioniškojo pasaulio akys ir širdys krypta į Romą ne politine prasme, bet kaip į dvasinės kultūros centrą, į Šventąjį Miestą, kur maldininkas, anot Petrarikos, vyksta aplankyti apaštalo karstus, žemę aplaistytą krikščionybės kankinių krauju, pamatyti Viešpaties Veido atvaizdą, užsilikusi Veronikos skaroje, aplankyti Vatikaną, katakombas, - pirmųjų krikščionių maldinimus, vietą kur buvo nukryžiuotas pirmasis popiežius, šaltinius, kurie ištriško tame lauke, kur buvo nukirsta šv. Povilui galva.

Su šitais jausmais ir intencijomis susirinko Romon apie 20 tūkstančių įvairių pasaulio kraštų maldininkų, dalyvauti gruodžio mėn. 24 d. Šventųjų Metų atidarymo iškilmėse, kuriose dalyvavo diplomatinis korpusas ir Kanados dar-

bo ministeris su visa Quebeco provincijos vyriausybe. Su tokiomis pat intencijomis per išties 1950 metus šimtai tūkstančių maldininkų lankys Amžinąjį Miestą — Romą.

Šventieji Metai, sulig Bažnyčios nuostatų, trunka 12 mėnesių, kurių metu, tikintiesiems suteikiama progos panaikinti laikinąją bausmę už jau atleistas nuodėmes. Kitaip, šitos laikinos bausmės panaikinimas galimas tik per kentėjimus šiame pasaulyje, arba po mirties skaistykloje. Šventųjų Metų tikslas yra religinis, paskiro žmogaus ir visuomenės atsinaujinimas Kristuje.

Viduriniais amžiais Bažnyčia tokias privilegijas, atlaides teikdavo lankantiems Šventąją Žemę, arba skirtomis dienomis aplankant nurodytas bažnyčias. Pradžioje XIII šimtmečio, 1300 metais, popiežius Bonifacas VIII-sis, paskelbė pirmus Šventuosius Metus. Vėliau kiti popiežiai, atsižvelgiant į žmogaus amžiaus trumpumą, Šventuosius Metus skelbdavo kas 50 metų, kol

galutinai liko nustatyta kas 25-keri metai.

Popiežius savo kalboje, pradedant Šventuosius Metus, pareiškė, kad šie metai ne tik krikščionybei, bet ir visai žmonijai gali būti lemiami. Dabar vyksta dar istorijoje nepatirta Gėrio su Blogiu kova, kuri apima visą pasaulį, visą žmoniją.

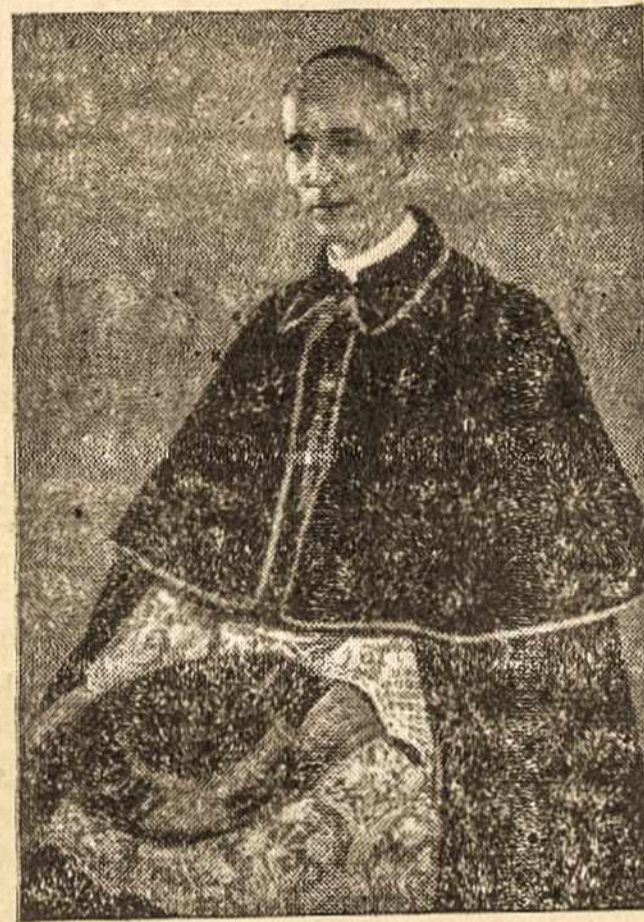

Šventasis Tėvas Pijus XII

Į šią, jokių būdu neišvengiamą, kovą Šventasis Tėvas kviečia visą krikščioniškąjį pasaulį, net atsiskyrusius nuo Katalikų Bažnyčios, eretikus, schizmatikus. Toji kova smarkiai aštrėja. Tai mato ir jaučia visi. Jai vadovauja ir vadovaus Šventasis Tėvas, kaip didžiausias moralinis autoritetas šioje ideologinėje Gėrio prieš Blogį kovoje.

Atsakydamas į diplomatinio korpuso sveikinimus Kalėdų švenčių proga popiežius savo kalboje pasakė, kad popiežiaus valstybė, Vatikanas, savo teritorija, yra labai mažas (40 ha). Jos karinė reikšmė yra jokia. Tačiau pasaulio taikai, Vatikano reikšmė yra neįkainuojama. Dvasinė Vatikano galia, labai didelė. Mes esame liūdininkai įdomaus fakto: su menka teritorialiniai imant galybę, didžiosios pasaulio valstybės palaiko diplomatinis santykius, nes jaučia Bažnyčios dvasinę jėgą. O antra, šioje ideologinėje kovoje, ginant paskiro žmogaus ir tautų laisvę ir vertę, Bažnyčia vadovauja ir savo

pašaukimu. Todėl Vatikane matome diplomatus atstovaujančius tuos kraštus, kuriuose žmogui pripažįstama jo nelygsmoji vertė: teisė veikti, gyventi, ir laisvai pagal savo sąžinę apsispręsti, kur žmogus nėra skaitomas aklu valstybės įrankiu, ar degraduotu į neprotingųjų tvainą.

Jo Emin. São Paulo kardin-arkivyskupas Dom Carlos Carmelo de Vasconcelos Mota

rinių eiles. Tie ryšiai yra išimtinai ideologiniai, bet nėra remiami strateginiais ar politiniais išskaičiavimais.

Aštrėjanti ideologinė kova, pareikalaus daug kančių ir aukų! Bet kieno bus pergalė — visiems aišku. Mūsų laikų Neronui, tenka pakartoti «Quo Vadis» autoriaus žodžius: — Praėjo Neronas, praėjo visi kiti žiaurūs tironai... Dulkėmis virto jų galybė, o švento Petro Katedra viešpatuoja miestui ir pasauliui!

Todėl pradedant Šventuosius Metus, kiekvienam lietuviui linkime aiškiai ideologiniai apsispręsti ir įsisamoninti, po kuria kovos vėliava stojame: Gėrio ar Blogio. Laisvo lietuviu pati prigimtis verčia atsisakyti nuo vergavimo Blogiui ir skaidrinti savo sielą.

J A V O N I S

P. Aldona DAGILYTĖ, turinti Penha siuvimo-kirpimo mokyklą, praėjusių Kalėdų švenčių metu, Vila Zelinos mokykloje, 100 lietuvių vaikučių įteikė gražių dovanėlių. Nuotraukoj p-lė Aldona tarp mokinių.

II TREČIUOSIUS METUS!

Šiuo penkiasdešimt trečiuoju numeriu «Mūsų Lietuva» pradeda trečiuosius savo gyvenimo metus. Prieš dvejetą metų, 1948 metų sausio mėnesio 1 dieną pasirodė pirmasis «Mūsų Lietuvos» numeris, kuris pasveikino savo skaitytojus mūsų himno žodžiais:

«V a r d a n t o s L i e t u v o s...»

Tais sveikinimo žodžiais laikraščio laidėjai ir redakcija norėjo išreikšti savo siekius ir tikslus, pradėdami šį naują lietuvių spaudos Brazilijoje darbą. Tada pasisakėme:

“Todėl «Mūsų Lietuva» nesidangsto jokia neutralumo kauke, bet pasisako, jog bus lietuviškos krypties kultūrinis, populiarius žurnalas. Jo tikslas — jungti visus lietuvius, drąsinti, skatinti už laisvos, nepriklausomos, demokratiniiais pagrindais, Lietuvos atstatymą. Tik tai tokiu ryžto keliu einančios visuomenės «Mūsų Lietuva» yra kuriama ir bus ugdoma.”

Tų tikslų šventai besilaikydami išdirbome du metus lietuviškos kultūros ir lietuviškos są-

monės kėlimo darbą, viena tik turėdami prieš akis: kiek galint prisidėti prie bendrojo pasaulinio lietuvių darbo — tarnauti šventiesiems mūsų tautos ir valstybės reikalams, tuo metu, kai tėvynė neša žiauriausiąjį savo istorijoje patirtą vergovės jungą. Mūsų bendras ir nepalaužiamas tikėjimas Lietuvos laisvės atkovoju stiprino mūsų pastangas, įkvėpdavo rašomas mintis, jaudino širdis ir telkė naujas, vis stipresnes, mūsų sąjudžio eiles.

Dveji metai spaudos darbo yra kuklios sukaktuvės, bet nužengtas kelias užsibrėžtuojų tikslu, kuriuo su mumis žengia žymiai išaugusi mūsų skaitytojų, bendradarbių ir talkininkų šeima, čia, Brazilijoje, ir įvairiuose pasaulio kraštuose, skatina mus ir toliau ištikimai dirbti pradėtąjį darbą.

Žengdami į trečiuosius metus, mes norime dar kartą pakartoti mūsų pirmojo numerio skaitytojams skirtą pasveikinimą «V A R D A N T O S L I E T U V O S...»

«MŪSŲ LIETUVOS» leidėjai, redakcinė kolegija, bendradarbiai, spausdintojai ir platinimo talkininkai. — Pirmoje eilėje iš kairės į dešinę, (sėdi): Jonas Antanaitis, Magdalena Vinkšnaitienė, Motiejus Tamaliūnas, Juozas Matelionis, kun. klebonas Pijus Ragažinskas, dail. Vlada Stančikaitė - Abraaitienė. Antroje eilėje (stovi): Nelson Rossatto, Kostas Ališauskas, Antanas Skrebys, Justinas Demikis, Henrikas Valavičius, Kl. Jūra, Bronius Šukevičius, Vytautas Vosylius, Bronius Guiga, Povilas Vonžodas, ir p. Bacevičius su sūnumi.

BENYS RUTKŪNAS

(Poetas, impresionistas, lyrikas. Gimęs 1907 m. aukštaitijoje, yra išleides keletą poezijos knygų. Dabar gyvena ir kuria tremtyje.)

SUKAUSTYTA LAISVĖ

Ją įmetė į rūsį
Grandinēm surakino;
Graži, tyra ji buvo,
Lyg lelija lendryno,

Kalėjime niuriajam
Kapu šešėliai žaidė —
Skaisčia šviesa spindėjo
Jos paslaptingas veidas.

Numirę šliaužė dienos.
Apkurtę, aklos naktys —
Gūdžioj tyloj žvangėjo
Sunkieji sargo raktai.

Ir ji balsu švelniuoju
Kalbėjo sargui kartą:
Čia nekalta aš trūnau,
Nešu likimą kartu.

Išleisk iš juodo kapo,
Atverk duris į šviesą —
Plačiajame pasauly
Daina aš pasiliesiu.

Ak, be dainos manosios
Keroja skurdas, kančios —
Patamsių plėšrios šmėklos
Kraujuotą puotą švenčia. —

Nuo senio pikto juoko
Sugriaudė rūsio sienos,
Ir suveržė jos kojas
Stipriau dar pančiai plieno.

— Žiaurusis urvo sarge,
Sukaustei mano kojas —
Sparnuota mano siela
Žydrynėse lakioja.

Ji su žvaigždynais budi,
Ji su ereliais skraido —
O tu — šešėlių mūruos
Tik kurčias plytų aidas.

Beprasmis tavo rūstis,
Bevaisis tavo vargas —
Esi, grandinių kalvi,
Tu pats nelaimių vergas. —

Nusvėrė galvą senis,
Kaip dargana paniuro:
— Tu vergas, cha, cha, vergas,
Žvangena raktai, durys.

Vis girdi jis — ir dreba
Bemiegę naktį baugią,
Ir jaučia ant jo rankų
Lediniai pančiai auga. —

Ir regi — storos sienos
Susverdi — verias angos —
O Ji — laisva pakyla
Ir spinduliuose žengia.

PAMIRŠOM..

Tyliai pratiesei ranką: "Tavo lig mirties"
Krito žodžiai it snaigės lengvai.
Pabučiavimuos žaidė sietynai nakties.
Užu lango duzgėjo klevai.

Kilom, skriejom jauni tarpe žemės, dangaus
Tarsi vėjas laukinis, lakus,
Ir pamiršome kruviną lemtį žmogaus,
Ištrėmimo dygiuosius takus. - -

POETO MEILĖ

Tavin purvu drėbė, skaudžiais žodžiais žeidė,
Kančioje virpėjai, žemėn priplakta —
O man aureole spindi Tavo veidas,
Aušromis nušvitus iškilni kakta,

Juodos šalnos krito, šiaurios vėtros pūtė,
Taršė žalią rūtą, juosganas kasas —
Tu man tyrą meilę, lyg lelijų turta,
atnešei, nuskaistus dieviška šviesa.

Te piktais liežuviais plaka niršics mošos,
Gelia į pat širdį keršto geluonim —
Ant Tavųjų lūpų skleidžias gyvos rožės,
Rytmečiai žėruoja pasakų ugnim —

LIETUVAI

Dainuojančių girių, smutkelių šalie,
kas atstos nesvetingo kelionėj tave?
Margos lankos ir rūtų darželiai žali
iš tolo man dvelkia gaiviaja srove.

Susižeidęs dygiuos ištrėmimo keliuos,
aš, it beržas, išrautas iš žemės gimtos,
kankinuos ilgesy — ar guluos ar keliuos --
nei aukščiausi kalnai man tavęs neužstos.

Vai, girdžiu, Tu šaukiesi savųjų vaikų,
sutrypta ir nualpus tautų vieškely,
o padangėje tavo tamsu ir klaiku,
ir pagalbos iš niekur prisišaukt negali.

O tikėk, jie sugriš, tarsi paukščiai, visi
iš svečių, tolimųjų kraštų —
it, žvaigždė pro miglas patekėsi šviesi,
vėl laisva ir šventa kelsies tu.

Nei Kapitalizmas Nei Komunizmas

DR. A. DAINAVIETIS

Apie kapitalizmą ir komunizmą daug rašo įvairūs laikraščiai, žurnalai, brošiūros ir knygos. Dar daugiau apie tai kasdien kalba darbininkai ir darbdaviai, studentai ir profesoriai, tikintieji ir bedieviai.

Komunizmas skelbia negailestingą ir mirtiną kovą kapitalizmui. Tačiau galima sakyti, jog kova eina tarp velnio ir šetono, vadinasi, tas pats dalykas tik kitu vardu ir kitokioje formoje, nes galutinėje sąskaitoje tiek kapitalizmas, tiek komunizmas neša žmonijai kančias, ašaras, išnaudojimą, vargį, kalėjimus ir karus.

Pasaulis ypačiai šiandien reikalingas dviejų dorybių pagalbos: teisingumo ir krikščioniškos artimo meilės. Tos dvi dorybės yra tiktai pasekmingomis priemonėmis panaikinti tam dvejomam blogiui, kuris kyla iš kapitalizmo ir komunizmo santvarkos. Kapitalizmas, sukcentruodamas nedaugelio rankose didelius turtus, išnaudoja milijonus darbininkų, mokėdamas už darbą nepakankamą atlyginimą, neatsižvelgiant nei į darbininkų žmogišką vertę, nei į socialinį teisingumą ir bendrą gerovę, nusikalsta teisingumo dorybei. Komunizmas gi skiepiją neapykantą, kursto kruvinas revoliucijas, ruošia sunaikinimą bei skerdynes visiems tiems, kurie nepritaria komunistams, ir dėl to labai nusikalsta artimo meilės dorybei ir tiesiog jai atvirą karą skelbia. Maskvos didžiausias komunistų dienraštis «Pravda» dar 1934 m. kovo mėn. 30 dieną rašė:

“Krikščionių artimo meilė visiems, net ir priešams yra didžiausia komunizmo priešinė”. Vadinasi, daryti gera savo artimui, jo pasigailėti, komunizmo akimis žiūrėti, yra nusikaltimas. Tada, kada išganytojas iš meilės miršta už žmones, Jis tampa priešu; ir šventasis, kuris atiduoda, Kristaus pavyzdžiu, savo sveikatą ir gyvybę raupsuotiems tarnaudamas, pasidaro priešas; motina, dovanodama nedėkingam ir neklaužadai savo sūnui, yra priešas, ir Steponas, užmušamas akmenimis, meldžiasi už savo budelius ir prašo jiems dovanoti. pasidaro komunizmo priešu. Tokiu būdu ta kilnioji krikščioniškoji artimo meilė, kuri skatina mylėti vargšus, ginti nukriaustuosius, net dovanoti priešams, rūpintis našlaičiais, kaip savo vaikais, pasidaro komunizmo priešinė. Kokia klaidi, žiauri ir baisi santvarka! Meilė, gailestingumas, maloningumas ir žmoniškumas yra priešai! Krikščioniškoji artimo meilė yra priešai, tada kerštas, neapykanta, klasių kova, teroras, melas, šmeižtas, kankinimai ir žudynės yra tai tokios komunizmo «dorybės».

Mokslas, kurį pridengdami viliojančia skraiste skelbia šių dienų komunistai, savo esmė eina iš Markso dialektinio ir istorinio materializmo. Pagal bolševikų aiškinimą, tasai mokslas rodo, kad yra tik viena realybė, būtent: medžiaga su savo aklomis ir slaptomis jėgomis. Bolševikai melagingai tvirtina, kad ta medžiaga besivystydama savaime pavirstanti augalais, gyvuliais ir žmonėmis. Žmonių bendruomenė esanti irgi tam tikra tosios medžiagos apraiška. Ji per nuolatinę vienu kitoms priešingų jėgų kovą, tarp savęs su neišvengiamu būtinumu einanti į galutinį išsilyginimą: bendruomenę kurioje nebūsią jokių klasių. Tokiu būdu visiškai paneigiamas

Dievas, nepripažįstama jokio skirtumo tarp dvasios ir medžiagos ir atmetama sielos nemirtinumas bei kito gyvenimo viltis. Dėl to komunizmas žiauriai naikina visą tai, kas primena Dievą, religiją ir pomirtinį gyvenimą. Tai liudija pragaištingos tikinčiųjų žmonių skerdynės ir griuvėsiai, kuriais nuklojo plačiuosius Rytų Europos ir Azijos plotus. Milijonai žmonių sunaikinta Rusijoje, simtais sugiautos bažnyčios arba išniekintos paverčiant jas sandėliais, arklidėmis, teatro ar kino salėmis. Baisūs dalykai dabar dedasi Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, kur žiauriausiu būdu tikrieji gyventojai gabenami į Rusijos gilumą, sunkiesiems darbams, badui ir mirčiai. Liūdnos žinios ateina apie rusiškojo raudonojo slibino siautėjimą iš Lenkijos, Vengrijos, Čekoslovakijos, Rumunijos.

Kodėl bolševikai stengiasi visokiais būdais išrauti iš žmonių širdžių religiją, Dievą ir savos tėvynės meilę? Mat, jie gerai žino, ant šitų dviejų pagrindų galima išugdyti tvirto būdo garbingą žmogų, kuris nepasiduoda lengvai apmulkinamas ir pavergiamas. Komunistai su žmonėmis elgiasi, kaip ūkininkas su savo gyvuoju inventoriumi — gyvuliais. Jis pagal savo nuožiūrą vienus gyvulius sau pasilieka, kitus parduoda, o trečius pats pasipiauja mėsa. Taip elgtis su žmogumi, kuris yra sutvertas į Viešpaties paveikslą ir panašumą, Dievas griežtai draudžia; todėl Dievo buvimas neigiamas ir visur naikinamas bet koks Jo priminimas. Turi visi gerai žinoti, kad, kur norima įkurti rojų be Dievo, ten bus pragaras, nes kur Dievo nėra, ten yra pragaras.

Tėvynės meilė suriša ir suvienija žmones ir padaro juos pajėgesnius gintis nuo baisaus viską naikinančio raudonojo slibino, dėl to bolševikai stengiasi pirmiausia kuo greičiausiai sunaikinti geriausius patrijotus, ištikimiausius tėvynės sūnus ir dukras. Jie kaip tik tuo tikslu deportuoja, išvežioja žmones po įvairius kraštų kampus, sumaišo tautybes, kad jie taip greitai neberastų bendros kalbos ir negalėtų sukilti prieš išnaudotojus ir pavergėjus.

Komunizmas išplėšia iš žmogaus jo dorovinio elgesio pagrindą — laisvę, panaikina taip pat jo asmens vertę. Atskiras asmuo, pagal komunistų mokslą, yra tik menkas ratukas milžiniškoje mašinoje. Prigimtųjų teisių žmogui nepripažįstama. Jis turi gyventi nuolatinės baimės kankinamas, nes kas trečias žmogus yra priverstai užverbuotas bolševikų agentas, kuris jį nuolat persekioja. Bolševikų valdomas kraštas virsta, tarsi, didžiuliu kalėjimu, kur gyvieji mirusiems pavydi, nes toks gyvenimas pasidaro baisesnis už mirtį.

Komunizmas viską nusavindamas ne tik turtus bei bet kokią privatinę nuosavybę, bet ir kiekvieno žmogaus laisvę ir gyvybę, tampa negirdėta ir baisia kapitalistine valdžia, kuri randasi, negausios, vienos partijos rankose.

Todėl pasaulis, norėdamas susikurti žmoniškesnę ekonominę ir kultūrinę gyvenimą, turi atmesti ir kapitalizmo ir komunizmo apgaulingus ir pražūtingus šunkelius. Apie tikrąjį kelią, kuriuo žmonija turėtų eiti, prie progos pakalbėsime kitą kartą su Mielaisiais «Mūsų Lietuvos» skaitytojais.

ŽMONIŠKUMAS IR TAUTIŠKUMAS

(Specialiai «Mūsų Lietuvai»)

V Y D Ū N A S

Kas žmoniškumas yra, tūliems rodos pamastyto nereikalinga. Esąs visiems žinomas. O tik taip nėra. Žmonės gyvendami reiškiasi visaip. Dažnai žmoniškumo vos brėškimas numanyti. Todėl tūliems ir sunku pasiaiškinti, — kas žmoniškumas?

Bet prisimenant šventą žodį, kuris skelbia, kad žmogus tapęs žmoniška siela iš Dievo kvapo žemės grumste, gal pasidarytą numanu, kad žmoniškumas turi ką nors dieviško apreiškinti.

O apie Dievą sako šventasis žodis, kad Jis yra Meilė. Ir kas meilėje pasilieka, pasilieka Dievuje ir Dievas jame. Todėl tikrasis žmoniškumas veikiausiai apsireiškia meile.

Žmonija susideda iš labai skirtingų tautų. Todėl kiekvienoje tautoje turi pasireikšti ir žmoniškumas. Bet tautiškumas negalėtų būti tam tikras žmoniškumo atspalvis. Tiesa, jis nelygaus aiškumo. Vis jis priklauso nuo to, kaip pavieniai tautos žmonės pasistengia būti kuo žmoniškesni. O jie bus tokie savo prigimtu būdu.

Lietuviai dabar išsklaidyti po visą pasaulį.

Seniau buvo apie juos rašyta, kad lietuviai esą «Žmoniškiausieji žmonės». Tokiais turėtų ir šiandien išsirodyti, kur tiktai būtų pasaulyje sustoję. Jie turėtų taip apsireikšti, kad būtų pavyzdingi visiems, tarp kurių gyvena. Vis elgtiesi nuoširdžiai.

Tada jie gyventų meilėje ir taip Dievuje. Ir visos sunkenybės, kurias tenka nešti, būtų Dievo jiems uždėtos, kad išsirodytų ir tokiose sąlygose tikrai žmoniškais.

Gaunant lietuvišką laikraštį iš tolimųjų šalių, net iš Brazilijos, ir jį skaitant šalia kitų tautų laikraščių, lyg ypatingas malonumas gaivina sielą. Jau kalba reiškia su savo ypatumu aiškų žmoniškumą. O kas skelbiama, tai dar lyg patvirtina.

Todėl kiekvienam lietuviui tuo lyg suteikiamas raginimas, savo tautiškumu skelbti kuo aiškiau tikrą žmoniškumą. O Dievo Malonė į žmoniškumą sudedamas pastangas visuomet laimina.

Detmold, 16 Gruodžio, 1949 m.

SU NAUJAIŠ METAIS!

ANT. ŠIAUČIULIS,
«Mūsų Lietuvos» skaitytojas ir prietelius prisiuntė Redakcijai šį sveikinimą Naujųjų 1950 Metų proga.

Vėl metai senieji į tolius nuėjo,
Šviesa Naujų Metų vėl mums užtekėjo.
Pirmyn pasisuko gyvenimo ratas,
Pasaulis sutinka vėl Naująjį metą.

Ar bus už senuosius bent kiek jis geresnis?
Ar bus, šis naujasis, žmonijai meilesnis?

Ir ką gi mes gero linkėsime saviesiems?
Pasauly išsklidusiems broliams mieliems?
Ką lemia - nežinom - Naujieji šie metai,
Tėvynėje vargas ir skurdo verpetai.

Linkiu aš ramybės tautiečiams seniesiems,
Jėgų ir stiprybės veikėjams jaunesiems.
Tenyksta nesantaikos, barniai rūstieji,
Težuva tėvynės grobikai piktieji...

Tenyksta tironai, tegrižta vėl meilė,
Tešviečia po sutemų Lietuvai saulė.
Lietuvis lietuviui ištieskime ranką,
Nesmerkime nė šito, kurs klystkeliais slenka.

Jautriomis širdimis, per tyrąjį jausmą,
Slopinkime brolio ir artimo skausmą.
Atgimkime dvasioj per mokslą, per šviesą
Pasiuksime laimę ir Didžiąją Tiesą.

Antanas ŠIAUČIULIS

MINTYS...

Ak, pamėgau tą skaisčių dangų,
Po kuriuo aš išaugau senai,
Ir tą pievų žalumą, taip brangų,
Jis gyvens širdyje amžinai.

Ten gėrėjaisi paukščių dainomis,
Gėlelių žiedais, upeliu...
Ten numyniau jaunystės dienomis,
Tėviškėlėj visus takelius...

Apie didvyrių žygius man sekė,
Žilagalvė močiutė sena.
Tenai ašara skruostuose plakės,
Ten nutilo skambiausia daina.

Ten mažutėje vaiko krūtinėj
Išžiebė meilė gajai,
Ir šiandien klajūną — tremtinį —
Vėl guodžia, ramina tik ji...

Brangi tėviškėlė, už jūrų, —
Ji ašarų maudos klanuos...
Nubraukiu aš skruostą vėl sūrų --
Su viltimi laukiu dienos.

A. AUKŠTAITIS

NAUJUJŲ METŲ LINKĖJIMAI

PAULIUS EIGIRGALA

— Sveikinu jus, skaitytojai-bičiuliai su Naujais Metais ir linkiu Jums, kad... —

«Kad» ir — toliau nebežinau ką besakyti.

Pasveikinti — lengva, bet palinkėti, tai jau didelė problema. Seniau būdavo kas kita...

Anais laikais ir gyvenimas nebuvo toks išvirkščias, o dabar dažnas ne gyvena, bet smilksta. Kitas net vilku sustaugti nori iš gyvenimiškos laimės.

Ak, seniau... Būdavo pakinkai juodbėrį žirgą-riestakaklį, sėdi į roges ir nušvilpęs per girgždantį sniegą į kelintą kaimą pas senąjį dėdę pasveikini jį su Naujais Metais.

Rasdavai ką pasakyti, ko palinkėti.

— Linkiu Jums, dėde, sekančiais metais dar šiltesnius kailinius pasisiūti, dar storesnius veltnius nusivelti...

O pamėginkit jūs, čia, Brazilijoje, su tokiu linkėjimu išlysti, pamatysit kaip jūsų dėdė džiaugsis — net durų nerasi...

Arba dėdienei:

— Linkiu jums, dėdiene, kad linai gražiai užderėtų, kad žąsys visos užaugtų, kad turėtų mėt iš ko kraitį Zosei sukrauti...

O pabandyk surasti čia tokią dėdiene, kuriai tas linkėjimas tiktu?

Pasveikindavom ir vyresnę puseserę:

— Linkiu tau, sesute, daug daug baltų drobelių prisiausti, minkštų pūkų pagalvėlių prisipilti, žvangančių piršlių susilaukti, rutų vainikėliu pasipuošti...

Suraskite čiu nors vieną tokią puseserę, kuriai tą patį čia galėtų mėt palinkėti.

Ir brolio sūneliui nepamiršdavom palinkėti:

— Tau, Alguti, linkiu šiais metais dideliu užaugti, gražiai lietuviškai skaityti išmokti, tėvynę Lietuvą mylėti...

O kuris čia jūsų Algiukas žino, kad jis lietuvis? Kiek iš jų bent su savo tėveliais lietuviškai kalba? Yra ir tokiu, kurie didesnei tėvelių "grbei" net "labą dieną" lietuviškai nepraveblena...

Seniau sveikindamas savo gimines, bičiulius, rasdavai ką pasakyti, ko palinkėti. Ir visi dėkingi, patenkinti būdavo.

Net sena bobutė neiškėsdavo:

— O man tai jau patogų grabelį palinkėk, tamstele,

— Pasigailėkite, bobute, — atsakydavai. — Kam reikalingas grabelis? Linkiu jums anūkų vestuvėse saldujį midutį ragauti, riešutėlius kramtyti, sukutinį šokti...

Palinkėkite čia bobutei riešutus kramtyti, tai pamatysit, ką jums marti pasakys, kuri vos dvidešimt metų būdama, jau apie naują "dentadūrą" svajoja...

Ne, ne. Mūsų laikais su tokiais linkėjimais nepasirodyk!

Modernūs laikai — reikalauja modernių linkėjimų.

Pavyzdžiui viena mano pažįstama įsitikinusi, kad jos vyrą Geštapas į muilą suvirino. Aš negaliu tvirtinti, kad ji klysta, bet negaliu gi

Naujųjų Metų proga jai palinkėti:

— Iš visos širdies jums linkiu, kad ir jūsų neišvirtų į muilą.

Toks linkėjimas gal būtų mūsų laikais ir protingas, bet ne taip atvirai ištariamasis.

O vienas mano pažįstamas poetas ir geras prietelius vis stengiasi mane įtikinti, kad dabartinis žemės gyvenimas yra sunkesnis už Dantės pragarą. Ir kas iš to? Negaliu gi aš jam palinkėti:

— Su Naujais Metais, su nauja laime, mano mielas prieteliau, linkiu tau greičiau nukeliauti į Dantės pragarą...

Mūsų amžius — raketų amžius, kurios sprogdamos visoki žmogų į dulkes paverčia, bet negi palinkėsi choristei Rozaliutei, kad ji į dulkes nesubyrėtų. Ko gero, ušigaus mergaitė...

Spauda šaukia ir būgnija, kad gyvenam atominiame amžiuje, aktualiausia naujiena atomų skaldymas. Tačiau priekite jūs prie ponios Jonienės ir išsižiokite:

— Linkiu jums, ponija Joniene, kad šiais metais jūsų atomai nesusiskaldytų.

Pamatysit, kai tuoj jūsų bičiulis Jonas, surauks kaktą:

O... leiskite paklausti, senjore, kodėl jums staiga parūpo mano žmonos atomai, a?

Tai tiesiog pasiaiškinimo gali nebūti...

Tikras vargas su tais linkėjimais. Aš buvau sugalvojęs tokią nekaltą sveikinimo formulę: — linkiu jums, brangus skaitytojai, to ko jūs patys sau pageidaujate.

Bet staiga prisiminiau vieną mano prietelių, kuris jokios spaudos neskaito, net gi maskoliškos, lietuviškais žodžiais, kai vakar jis man pastatė tokį klausimą:

— Jūs dedatės protingas žmogus, tai pasakykit, ko aš noriu? —

Aš net išsižiojau.

— Tamsta pats geriau žinai, ko nori, — sakau jam.

— Ot, ir nežinau! Noriu aš, atsisėdęs ant savo lietsargio, kur nors nuskrusti ar nenoriu, negaliu pats suprasti. Vaikštau, sau, dūmoju jau kelinti metai ir niekaip neišsprendžiu painaus klausimo: ko aš noriu?!

O jeigu tokių bičiulių yra ir daugiau, tai kaip gi tu jiems palinkėsi to, ko jie patys nori, jeigu jie nežino?...

Suradau: palinkėsių sveikatos, apsidžiaugiau. Staiga sutinku prietelių Juozą ir pilu jam:

— Sveikas — sakau — Juozai! Visai didvyriška tavo išvaizda. Puikiai atrodai. Sveikata žydėte žydi.

O jis tuojau supyko:

— Tai kas, kad išvaizda didvyriška, bet «figado» (jeknos) jau antra savaitė nefunkcionuoja. Jeigu sirgčiau, kaip reikia, drypsočiau lovoje, nereikėtų 10 valandų «General Motore» krutėti. O dabar... et! —

Jeigu jau taip sunku palinkėti atskiriems tautiečiams, tai visai prakaitas išpila pagalvojus apie tūkstantinę «Mūsų Lietuvos» skaitytojų šeimą.

Palinkėsi, pavyzdžiui, taikos, o vieni skaitytojai tuoj pasišiauš...

— Eik balų deginti su savo taika! Mes visas viltis į karą sudėjom, o jis su taika lenda...

O jeigu palinkėsi karo, tai kita pusė užprotestuos:

— Spurgas tau ant liežuvio, o ne karas! Dar ko prasimanė. Pakankamai mes nelaimių turim ir be karo...

Tai gi matot, koks sunkus reikalas su linkėjimais. Sėdžiu sau jau kelios valandos, graužiu pieštuką, laikrodis artėja prie paskutinio šių metų klaptelėjimo, o aš vis dar nesugalvoju tinkamo linkėjimo.

Staiga, prieš pat paskutinį, šių metų, laikrodžio dūžį, įdribo mintis į makaulę:

— Linkiu Jums brangūs «Mūsų Lietuvos» skaitytojai-bičiuliai, sulaukti tokio laiko, kada būtų galima jums tikrai k o n o r s palinkėti.

Stebuklingas Gydymas Badavimu - Operacija Be Peilio

Rašo Fel. ČEMARKA

(Tęsinys.)

Tą praeitą sunkų kelią, man besilankant pas gydytojus aprašau trumpai nes daug mūsų tautiečių panašių dalykų patys yra patyrę. Kas jaučiasi ligoni, tą mano klaidos neatbaidys: jis be atodairos kartos tą patį ką ir aš kartoju, nes šiame sveikatos klausime žmogus yra visiškai bejėgis ką nors racionali išspręsti, jam nieko negaila — dėl sveikatos atgavimo daugumas net ir visiškai praranda savo sveikatą.

Gerai pasisekus pirmam mano badavimui, nors trumpalaikiui, nes išbadavau tik tris savaites — ateityje nemanau kartoti tų pačių klaidų

Feliksas ČEMARKA, «M. L.» prietelius, skaitytojas ir bendradarbis, po badavimo.

ir gydytis, jeigu reikės, tik natūralių būdu t. y. duoti organizmui fizines atostogas — atleisti jį nuo betkoko darbo, kad jis pats galėtų išvalyti savo svarbiausią mašineriją — virškinimo aparatą nuo viso to, kas kenkia ir sutrikdo virškinimą, dėl ko visas organizmas pradeda negaluoti, nelyginant apleistas motoras, kuris greitai genda dėl to, kad motoristas dėl apsileidimo jį niekad neišvalo.

Aš pats darydamas kasdieninius vidurių

Lietuvos Konsulas Sveikina...

ALEKSANDRAS POLIŠAITIS

Lietuvos Konsulas São Paulyje

N a u j ų j ų 1950 Metų proga, SVEIKINU Brazilijos lietuvius, linkėdamas, kad ir sekančiais metais kiekvieno lietuvių širdyje rusentų negęstanti Tėvynės meilės ugnelė, kad vienybės aureolė gaubtų visus geros valios tautiečius ir, kad ryžtingi sulauktume išauštant Naujo Tėvynės Laisvės Ryto!

Al. Polišaitis

plovimus, per 20 dienų nepajėgiau jų visiškai išvalyti, nors be dviejų stiklinių gryno vandens, per dieną, kito maisto nevarčiau. Dėl tam tikrų priežasčių aš ilgiau badauti negalėjau. Visiškai organizmo išvalymui pasirinksiu patogesnę taiką, tada bandysiu išlaikyti ištisą 6 savaičių badavimą. Dabartinio trumpalaikio badavimo rezultatai paaiškės, kai atgausiu savo normalų svorį.

Kad verta ir nėra sunku badauti yra faktas. Pirmą savaitę badaujant, svoris sumažėja gana daug, bet vėliau labai mažai; pav. per pirmas 5 dienas nukrito 5 kg. o vėliau per 10 dienų tik 3 kg.

Po išvalymo vidurių, pradėjus badauti, apetitas visiškai dingsta ir alkis nekankina, miegama labai puikiai, savijauta gera, tik jeigu organizme yra kokia liga ir badas pradeda ją graužti, tai ligos paliesta vieta ima skaudėti...

(Bus daugiau)

Pas Rio De Janeiro Lietuvius

K L M. J Ū R A

Ne vieną kartą teko viešėti pas mielus Rio tautiečius dar anais prieškariniais laikais — prieš vienuoliką metų, pažinau jų nuoširdumą, linksmumą, jų skaidrią nuotaiką ir jautrų palankumą pravažiuojančiam keleiviui ar apsigyvenančiam naujam «kariokui». Bet laikas keičia žmones, keičia jausmus, keičia žmonių širdis. Todėl po tiekos ilgų metų, mažai tikėjau si rasti brolius rijiečius tokius pat, kaip senaisiais prieškariniais laikais.

Tiek tėvynėje, tiek karo audrų alinamoje Europoje, dažnai prisimindavau tą negausų tautiečių būrelį išsklaidytą gražiausios pasaulyje gamtos gaubiamam dviejų milijonų didmiestyje — Rio de Janeiro. Prisimindavau, bet mažai įtikima viltis sušvisdavo, kad ir vėl teks praleisti pluokštelį dienų tarp malonių Rio lietuvių.

Ir visai netikėtai «M. L.» redakcija, smarkiai plėsdama savo skaitytojų ir rėmėjų šeimą, pasiūlė man padaryti nors ir trumpam laikui iškylą pas brolius Rio lietuvius.

Vienas iš artimesnių «M. L.» prietelių p. Balys Adamavičius, palaikantis nuolatinį transporto susisiekimą tarp S. Paulo ir Rio de Janeiro, suteikė neapmokamą kelionę. Tvankų brazilškos vasaros sekmadienį išrūkom vingiuotu, dulkėtu plentu per akimis neaprepiamas tyrumas, pro nedidučius miestelius, plačias upes ir akmeninius kalnus į 500 km. ilgumo kelionę.

Siauras, nepaprastai vingiuotas kelias pro giliausias daubas ir stačius kalnus, atrodė įdomus, bet ir pavojingas. Dabar yra tiesiama S. Paulo-Rio autostrada, kuri kelionę žymiai sutrumpinsianti, nes užpilamos pelkės, nukasami kalnai ir gal jau ateinančiais metais padarys susisiekimą automobiliais tarp šitų dviejų didmiesčių daug patogesni.

Besikeičianti gamtos panorama neleido nuobodžiauti. Net ir išlepintai europiečio akiai buvo taip miela klaidžioti atogražų žemės kalnyuose. Ypatingo grožio Serras das Araras, kur tarp miegančių kalnagūbrių

stiepėsi į erdvę baltas prez. Wachingtono Luiz paminklas.

Važiuojome neskubėdami, dažnai sustodami pasigėrėti apylinkėmis. Rio de Janeiro pasiekėme tik kitos dienos pavakare. Oras smarkiai pasikeitė. S. Paulyje vidudienio saulė vertė atsilapoti apikaklę, o artėjant prie Rio de Janeiro teko nenoromis nusivilkti švarkus. Taip lyg ir piršosi mintis, kad dabar mūsų tolimojoje tėvynėje šaltis ir pro kailinę kepurę skverbiasi, o čia...

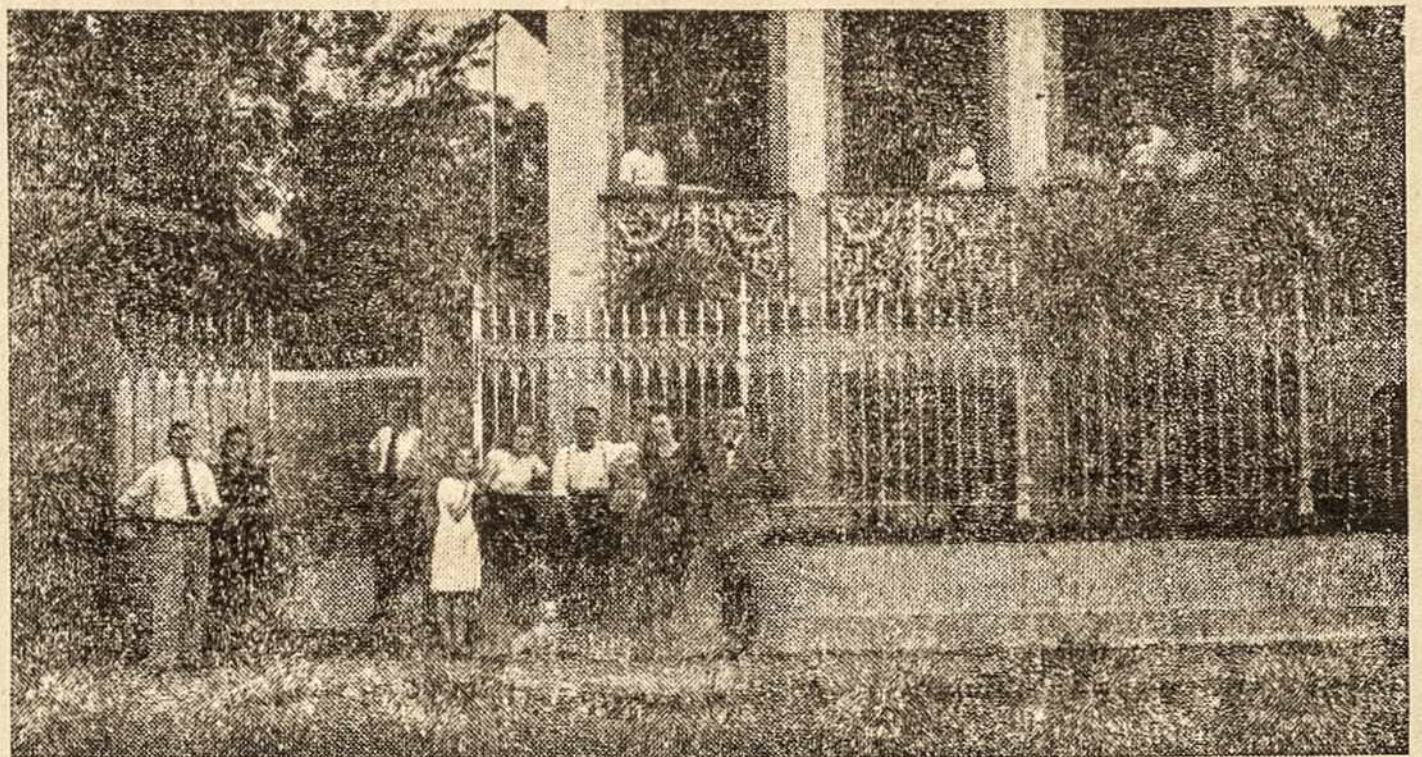
Prano ir Antano GIRNIŲ Namuose

Pirmieji Rio de Janeiro sutikti tautiečiai, kaip ir prieš 11 metų, buvo pramonininkai Pranas ir Antanas Girniai. Anais laikais jų fabrikas buvo kitoje vietoje ir gyveno nuomojamuose namuose. Tada jie buvo jauni ir linksmi kavalieriai, broliški ir aukštaitiškai vaišingi pakeleiviui. Dabar... gyvenimo pusiaukelę perkopę rimti ir ne tokie judrūs, Rio miestiečiai. Gražiai, erdvai, su gausiais giminėmis susitalpinę savo namuose. Tik toji draugiška šypsena tebeliko ta pati — skaidri ir miela. Tik vaišingumas — aukštaičio būdai įgimtas, tepaliko toks pat. Abudu sukūrę lietuvišką šeimą, papildę ją prieaugliu ir iš Argentinos atsikviestu vyresniuoju broliu,

bei čia pat išaugusiu ir sukūrusiu šeimą, seserėnu. Ak, miela buvo ilsėtis, nusiplovus kecionės dulkes, tautiečių Girnių namuose, kur taip tvirtai įaugęs lietuviškas žodis, sava daina ir armonikos muzika... Toje aukštaitijos ežerų nuotakoje patekęs keleivis pasijunta savu, artimu, giminišku, lyg tai ne po atogražų dangumi. Netiesa, kad ilgi dešimtmečiai pakeičia žmogų, besigrumiantį su

Antanas Girnius, pramonininkas ir pirmasis išrinktas «Dainos» S-gos pirmininkas. Didelis lietuviškos spaudos prietelius.

Ant. ir Prano Girnių ir Kaz. Vosylius šeimos. Lietuviškos spaudos ir kultūros rėmėjai, prie p.p. Girnių nuosavų namų, Rio de Janeiro, Rua Ana Gimaraes, 65.

gyvenimo rústumu, kad išrauja iš jo prigintas kilniausias savybes!

Ir tą nedirbtinį nuoširdumą jaučiau per visą viešėjimo Rio de Janeire laiką, iki išvykimo

Janina Girniūtė, Prano ir Konstancijos Ramanauskaitės Girnių dukrelė, 4 m. amžiaus Rio lietuvaitė.

vakaro, kada p. Antano buvau įsodintas į traukinį ir apkrautas Kalėdų lauktuvėmis mano šeimai...

Jonas ir Antonija SAURUSAIČIAI

Tokią pat lietuviškumo šilumą pajutau ir mano senų prietelių Saurusaičių namuose. Jonas Saurusaitis į Braziliją atvykęs daugiau negu prieš dvidešimt metų, turintis medžio dirbinių fabriką «Palanga», Rua Frei Caneca, 308, buvęs ilgametis «Vilnies» S-gos pirmininkas, bet atvykęs į Rio de Janeiro daug jaunu naujų pajėgų, noriai leidęs kitiems reikštis, nors nėra atsisakęs nuo visuomeninės veiklos ir tikisi į ją dar aktyviai įsijungti.

Antonija Saurusaitienė - Bernatavičiūtė, pirmoji lietuvaitė balerina valstybiniam Municipal teatre, dabar pasišventusi šeimai ir auginamam sūneliui. Jos pėdomis nuėjusios sesutės ir

dabar reiškiasi, kaip įžymios tos srities menininkės.

Antonija Bernatavičiūtė - Saurusaitienė, buv. balerina, džiaugiasi šeimos idilija.

Ponų Saurusaičių namuose yra ir naujųjų ateivių lietuvių DP židinėlis: p. Saunoriai (Dr. Saunorienė dirba miesto ligoninėje), inž. J. Petraitis, dabartinis «Dainavos» pirmininkas, be to, p. Saurusaičio fabrike pradėjo dirbti inž. arch. R. Steikūno jaunesnis sūnus Steponas. Dažnai Saurusaičių namuose svečiuojasi ir kiti lietuviai DP.

Ta proga, norėtusi pažymėti, kad senųjų ir naujųjų lietuvių tarpe nėra jokio antagonizmo, o nuoširdus sugyvenimas yra labai sektinu pavyzdžiu ir kitų vietovių lietuviams.

— Inž. Petrą SLĖNĮ, teko su tikti jau besėdanti į automobilį vykti į aerodromą. Jis Kalėdų ir Naujųjų Metų šventes išvyko kartu su šeima praleisti Euroje (Šveicarijoje). Tai veiklus, energingas lietuvis, prieš keletą metų atvykęs iš Persijos ir Brazilijos sostinėje gražiai įsikūręs. Lietuviškai kultūrai, atrodo, nesvetimas.

Pranas ZIEZIS

Tai ne tik vienas iš šiuo metu stipriai materialiai stovinčių Rio de Janeiro lietuvių, bet savo duosnia ranka ir atvira širdimi stiprus lietuviybės, savos

kultūros, savos spaudos rėmėjas. Trumpa pažintis riša mane su p. Zieziu, bet, atrodo, tiesiog neįtikėtina, kad per dvidešimt metų po atogražų saule galima pajėgti savyje išlaikyti tiek tyro patriotizmo ir savos tėvynės meilės, kuri trykšta kiekviename entuziastingo tautiečio žodyje. Kokie jausmai tebeliepsnoja p. Ziežio širdyje, geriausiai nusako jo paties laiškas, atsiųstas Naujųjų Metų proga: "... ir, kad ateinantieji metai būtų Tamstai, mums visiems, o ypatingai mūsų mylimai Tėvynei Lietuvai šimteriopai laimingesni ir, kad Aukščiausias Dievas suteiktų mūsų kraštui laisvę!"

P. Ziezius verčiasi miško medžiagos prekyba. Daro didelę apyvartą ir jo firmą yra viena iš didžiausių pelną duodančių

Pranas ZIEZIS, širdies ir veiklos Rio lietuvis.

Rio lietuviškų firmų. Jo kompanijonas p. Peres yra didelis lietuvių prietelius, net yra pramokęs kalbėti lietuviškai...

— Pranas ir Stasys DUTKAI, nors trumpai teko matyti, bet kupini energijos lietuvių prekybininkai, jautrūs, nuoširdūs tautiečiai, savosios spaudos prieteliai.

— Stasys STRIMAITIS, lietuvių bei nėra svetimas, kaip kai kurie Rio lietuviai apie jį mano. Tas pat nuoširdumas, ta pati lietuviška šiluma jaučiama p. Strimaičių namuose. Ir lietuviškai spaudai jie dar labai prieteliški.

— Dr. MOBERGAS, buv. Lietuvos garbės konsulas anais prieškariniais laikais, dabar smarkiai nutolęs nuo lietuvių ir iš pasikalbėjimo, atrodo, idėji-

niai išsisėmęs, dėl asmeninių nepasisekimų gerokai palūžęs, nors su dideliu dėmesiu klausėsi apie lietuvių tautos tragediją, bet lietuviškos aspiracijos jam, kaip švedui, šiandien gerotolimos...

— Dr. MEIERI, Lietuvos atstovą Rio de Janeire, teko labai trumpai matyti, nes jis tolokai nusikėlęs nuo Rio de Janeiro ir mieste nėra kasdieninis gyventojas.

Dr. Frikas Meieris, Lietuvos Atstovas Rio de Janeire prie Brazilijos vyriausybės

Kazimieras AUDENIS

Senesnės kartos išeivis, bet jaunas amžiumi ir siela, prieteliškas širdimi ir tvirtas lietuviybėje. Kaip inžinierius yra gražiai išikūręs, be to, rodos, profesoriauja viename technikume, o namuose visą laisvalaikį skiria tapybai. Jo kūrinuose, šalia jaučiamo impresionizmo, ryškus aukštaitiškas romantiškumas, — turinys — tėviškės peizažai, daugiausiai mėgstama vaizduoti lietuviška žiema, apsnigti laukai, tylūs sniego patale grimstantieji miškai. Vienas ypatingo dėmesio vertas mistinis turiniu paveikslas, pavaliatas — „Aš gi jums visuomet sakydavau, mylėkite vienas kitą!“ Daug darbų dar tik eskizuose.

Pažymėtina, kad p. Audenio šeima nors ir braziliška, bet, jo įtakoje, mūsų varganai tėvynei turi gražiausius jausmus. Ponia Audenienė yra žinoma poetė-rašytoja dažnai brazilų spaudoje pasirodančių jautrių Lietuvai skiriamų straipsnių ir kitų kūrinių autorė. Dabar yra

atidavusi spaudai didelį sociologinį romaną. Grace Audenyte dar tik 22 metų, bet jau medicinos fakulteto paskutinio kurso studentė.

Grace Audenis, 22 m., paskutinio kurso medicinos fakulteto studentė

Ponai Audeniai, kaip ir kiti anksčiau paminėtieji Rio tautiečiai, yra lietuviškos spaudos prieteliai.

— Kazys Vosylius, pirmasis ir rodos vienintelis Rio lietuvis fotografas ir foto menininkas. Toks pat prieteliškas, kaip ir prieškariniais laikais, tik jau ne toks aistringas keliautojas. Turi labai gerą vardą aukštose brazilų valdžios įstaigose ir gražiai išikūręs.

— Dubauskų, Gaulių, Pauliukonių namuose visada sutiksi nesenai atvykusį muziką, menininką, visuomenininką... Ten dažniau ir linksmiau nuskamba lietuviškos dainos posmas, pažįstamos muzikos akordas... Ten visada gausi lietuvišką laikraštį o kartais ir knygą. Pažymėtina, p. Gaulienė, kuri šalia didelės paramos lietuviybei yra ir vienintelė Rio de Janeire, lietuviškos spaudos platintoja.

Rio de Janeiro lietuvių vaikučiai, nors be lietuviškos mokyklos, bet savo aiškia lietuviška kalba, nesiskiria nuo

KUN. J. JANILIONIS

Rio de Janeiro lietuvių kapelionas ir vienintelis lietuvis kunigas Brazilijos sostinėje.

naujųjų ateivių vaikų. Tai garbingas nuopelnas jų motinų, kurios visur ir visokiame sąlygose išlaiko savo vaikuose tėvynės meilę ir kalbą! O S. Paulo lietuvių kolonijoje?...

Nors ir labai nemalonu, bet tenka pripažinti, kad per trumpą viešėjimo laiką, teko vieną kitą lietuvių sutikti, kurie, deja, tik iš vardo lietuviai, bet savo kalbai, kultūrai, savo tėvynei — mirę...

Daug senesniųjų Rio lietuvių nespėjau aplankyti dėl laiko stokos ir didelio jų išsisklaidymo milijoniniame didmiestyje. O apie naujuosius teks parašyti atskirą reportažą. Dėl santykių senųjų su naujaisiais lietuvišiais ir kultūrinės bei visuomeninės veiklos, taip pat teks atskirai pasisakyti.

— Bendroje išvadoje tenka konstatuoti, kad „nors jų nedaugel yra“, nors neturi didelių organizacijų, savų mokyklų rūmų, švietėjų ir tokio skaičiaus kultūrininkų, kokį turi S. Paulo lietuviai, bet lietuviybė ten gyva, gabi, tvirta, širdys skaidrios ir tyros, lietuviškos, atsparios nutauiėjimui, ko, deja, nedrįstu pasakyti apie daug kartų gausesnę ir turtingesnę S. Paulo lietuvių koloniją...

LIETUVIAI PASAULYJE

— JAV CLEVELAND, Ohio, tremtinių dr-jos susirinkime, įvykusiame gruodžio mėn. 11 d. Lietuvių salėje, susirinkusieji nutarė, pasiūsti maisto produktų Vokietijos ligoninėse gulintiems lietuviams. Maisto produktus tremtiniai sunėša pas valdybos narius, kurie pasirūpina juos kuo greičiausiai išsiūsti.

Nemažai diskusijų sukėlė prof. Ig. Malinausko pranešimas apie Kultūros Komisijos persiorganizavimą į Clevelando Lietuvių Kultūros Fondą.

Iškeltas sumanymas surengti visų tautybių, kurių senosios Tėvynės yra Sovietų Sąjungos pavergtos, antikomunistinę demonstraciją, kuriai parengti išrinkta komisija iš J. Rimašausko, B. Gaidžiūno, V. Braziulio, Leono - Leonavičiaus ir J. P. Nasvyčio.

Susirinkime dalyvavę vietiniai lietuviai, tiesiog pavardėmis nurodė asmenis, kurie yra susispietę į komunistines organizacijas, kurių uždavinys sekti naujai atvykusius, juos provokuoti, sunkinti darbo ir buto gavimo klausimus.

— SAN DIEGO vyskupijos, naujai kuriamo universiteto profesūros sąrašuose, dvi lietuviškos pavardės: Dr. Iuris Canonici Vincentas Bartuška ir Dr. Iuris Canonici Matas Čyvas. Pirmasis jau geras pusmetis kaip ten dirba. Pastarasis gi tik gruodžio mėn. 5 d. apleido Romą.

— ELIZABETH, N. J. Gruodžio 4 d. čia įvyko New Yorko ir New Jersey apskrities vyčių suvažiavimas, kuriam suplaukė 50 atstovų iš įvairių apskrities kuopų. Tą pat dieną Bostone buvo bankietas pagerbimui Vyčių Tėvo M. Norkūno jo 80 metų amžiaus sukakties proga, kur dalyvavo nemažas būrys vyčių ir iš šios apskrities, todėl suvažiavime dalyvavo mažiau atstovų.

Suvažiavimas buvo pradėtas malda už Vyčių Tėvą M. Norkūną. Susikaupę jaunieji Amerikos lietuviai — vyčiai paprašė Aukščiausiojo palaimos tam nusipelnusiam vyrui, kuris 1913 metais įsteigė Lietuvos Vyčius.

Po to sekė A. Vasiliausko pranešimas apie Visuotiną Amerikos Lietuvių Kongresą ir apie vyčių apskrities veiklą, paskutinių dviejų mėnesių laike. Žinia, kad paskutiniu laiku Philadelphia žada atgaivinti dvi vyčių kuopas, atstovų buvo sutikta su džiaugsmu.

Kovoje už Lietuvos išlaisvinimą vyčiai pasiryžo būti dar aktyvesni. Tuo reikalu apskr. Lietuvos reikalų komitetas leidžia savo biuletėnį. Iš apskr. Vyčių pirmininko A. Vasiliausko pranešimo paaiškėjo, kad vyčiai nemažą sumą pinigų yra paaukoję A.L.T. Visuotino A. L. Kongreso proga.

Tarp visos eilės kitų nutarimų, nutarta iškilmingai pamėnėti Lietuvos Nepriklausomybės šventę. New Yorko ir New Jersey apskr. vyčių rengiamas minėjimas įvyks Elizabeth'e 1950 m. II. 16. Programą ryžtasi išpildyti patys vyčiai savo pajėgomis. Nutarta atgaivinti apskr. vyčių chorą ir ta linkme pirmieji parengiamieji žygiai jau atlikti.

— WATERBURY, Conn. Nuo spalio 7 d. veikia tremtinių suorganizuoti lituanistikos kursai, kuriuos lanko apie 70 mokyklinio amžiaus vaikų; iš jų 10 yra čia gimę. Kursams patalpas nemokamai davė šv. Juozapo parapijos klebonas kun. J. Valantiejus ir kelios lietuvių organizacijos paskyrė vienkartinės pinigines pašalpas kursų reikalams. Be to, tėvai, kurie dirba, už savo vaikus moka po 1 dol. per mėnesį. Kursai vyksta šeštadieniais 9 — 12 val.

— CHICAGOS Ateitininkų Jaunimas suruošė žavų ir didingą religinį koncertą šv. Antano lietuvių bažnyčioje, Cicero, Ill., gruodžio 11 d.

Erdvi bažnyčia buvo pilna. Suoluose nebuvo tuščių vietų, o pasieniais stovėjo tie, kurie pavėlavo atvykti į koncerto pradžią. Jis prasi-dėjo klebono kun. Igno Albavičiaus šiltu žodžiu. Kun. P. Patlaba kalbėjo kaip tikroji, gera muzika yra tinkamiausia ir gražiausia malda Visa-galiui.

Vytauto Marijošiaus valdomi vargonai J. S. Bacho rašytais garsais sukretė bažnyčios skliautus. Chicagos Vyčių vyrų choras giedojo a capella ir giedojo gerai. Bet po galingų vargonų garsų buvo pasigesta vyriško stiprumo pabrėžtinose vietose. Reiškia, reikia kiek daugiau turėti vyrų chore, ypač žemesniuose balsuose. Iz. Motiekaitienė ir St. Baranauskas žavėjo ir jaudino visus parinktomis giesmėmis ir jų įsijautimu į tai, ką gieda. Didžiulė bažnyčia buvo kupina jų švelnaus, galingo balso ir maldos.

— «Register», praneša, kad sovietų konsulas New Yorke atsisakė į Lietuvą įleisti BALF atstovą patikinti, ar pasiekė gyventojus tenai BALF-o nukreiptos siuntos. Amerikos Raudonasis Kryžius, taip pat norėjo pasiūsti savo atstovą į Lietuvą, prižiūrėti išdalinimą dalykų, siunčiamų per Russian War Relief ir per Amerikos Raudonąjį Kryžių, tačiau leidimo negavo.

— Dr. Zenonas Danilevičius prieš porą metų nuvykęs Amerikon, gyvenęs Čikagoj, išlaikė valstybinius egzaminus, tuo gaudamas teisę savo vardu atidaryti konsultoriją

— Dr. Agota Šidlauskaitė iš Ottawą, Kana-doje, persikėlė Amerikon, į Minneapolį, kur profesoriaus vietiniame universitete. Baigus aukštuosius mokslus Lietuvoje, pastaraisiais kele-riais metais, ji profesoriavo Italijoje, Milano uni-versitete.

— Otavoje apsigyveno prof. dr. Paplauskas, dr. V. Kubilius ir inž. Šiūkšta.

— Otavos Lietuviškoji Bendruomenė pakeitė savo valdybą, dabar jai vadovauja agr. Br. Saulėnas. Bendruomenės dvasios vadas yra kun. Dr. Razutis. Bendruomenė remia lietuvišką spaudą, siunčia aukas Vokietijoje pasilikusiems tautiečiams, remia Liet. Raud. Kryžių. Gražiai veikia Matjošaitienės vadovaujamas moterų skyrius.

VISAME PASAULYJE

J.A.V KARINĖS BAZĖS FORMOZOJE

Kinijos nacionalistai sausumoje jau galutinai pralaimėjo. Vienintelė ir stipri pasipriešinimo vietovė beliko strateginė Formozos sala. Ją visu kinietišku atkaklumu gina ne vien nacionalistai, bet taip pat ir JAV karo laivynas. Amerikos politinių partijų vadai ir generalinis kariuomenės štabas reikalauja vyriausybės imtis reikalingų žygių, kad paskutinis nacionalistų atsparos taškas nekristų į komunistų rankas. Prezidentui yra pasiūstas projektas išnuomoti 99 metams minėtoje saloje Amerikos karo laivynui bazes. Už suteiktas bazes JAV apginkluotų nacionalistų kariuomenę.

Įtakingas respublikonų politikos senatorius Taft siūlo nelaukti, ligi bus atlikti atitinkami formalumai, bet tuojau pasiūsti karo laivyną, kad apsaugotų Formozą nuo komunistų puolimo.

paskelbė streiką.

— ARGENTINOJE sulikviduota visa opozicijos spauda, eina tik vyriausybei palankus laikraščiai.

— Opozicijos vadai arba tyli, arba priversti buvo pasišalinti užsienin.

Argentinos prezidentas Peronas sakosi suradęs vidurio kelią tarp komunizmo ir kapitalizmo. Prezidentas kviečia užsieniečius pasižiūrėti jo pasiektų laimėjimų socialinėje srityje.

Bendrai, užsienio spauda kaltina prezidentą Peroną, kad jis kurstas įvairiuose kraštuose neramumus, kad sugriauti demokratinę tvarką ir įvesti karinę diktaturą. Visoki kurstymai pakeisti tvarką randa atbalsį tuose kraštuose, kurie politiniai nėra subrendę. Nėra ko stebėtis, kad daug kur ir P. Amerikoje demokratijos medelis sunkiai prigyja, nes liaudis demokratinei valdžios formai nėra pribrendusi.

— SÃO PAULO valstija nuo šių metų pakėlė valdininkams algas. Išdui tas pakėlimas atsiėms vieną bilijoną ir 800 milijonų kruzeirų. S. Paulo valstija su šiuo pakėlimu valdininkijai sumokės 80% visų savo pajamų.

— JUGOSLAVIJOJ, pablogėjus santykiams su rusais, vyriausybė nusprendė, kad rusų kalba nėra privaloma. Mokiniai gali pasirinkti rusų, anglų, vokiečių ar prancūzų kalbą. Anapus «geležinės uždangos» esančiuose kraštuose rusų kalba mokyklose yra privaloma.

SUOMIS GREIČIAUSIAS

Gruodžio mėn. 31 d. S. Paulo mieste ilgų distancijų bėgime, kurį organizavo ir globojo «Gazeta Esportiva», pirmą vietą laimėjo suomis Viljo Heino, antra vieta teko amerikiečiui Curtis Stone, trečia — uragvajiečiui Oscar Morera. Brazilas, Eugenio Marques, atbėgo tik aštuntuoju.

— Birželio mėn. 25 d. Brazilijoje prasidės pasaulinė futbolo olimpiada. Rungtynės vyks Rio de Janeiro, S. Paulo ir Belo Horizonte miestuose.

Olimpiados metu Rio de Janeiro prefeitas nori suruošti ir jaučių rungtynes. Tuo reikalu veda derybas su Ispanijos pasiuntinybe.

— PRANCŪZIJOS vyriausybė šiomis dienomis pergyvena sunkiausią laikotarpį. Parlamentui patiekta svarstyti 1950 m. biudžetas. Ypač smarkiai kovoja prieš naujų ir didelių mokesčių uždėjimą. Jei G. Bidault vyriausybės siūlomas biudžetas būtų parlamento nepriimtas, vyriausybei tektų atsistatydinti ir skelbti naujus rinkimus, ko ir laukia degaulistai su komunistais. Partijos nenorinčios rinkimų priverstos palaikyti G. Bidault programą.

— Kremlius diktatoriai vėl kaltina Suomiją, kad ji slepanti 300 karo nusikaltėlių. Vyriausybė kaltinama, kad ji tiems karo nusikaltėliams padėjusi pakeisti pavardes ir išdavusi netikrus dokumentus. Ar tik už šio kaltinimo nesislepia planai, likviduoti Suomijos nepriklausomybę. Bet suomiai sugebėjo ir sugebės ginti savo krašto laisvę ir garbę.

"MŪSU LIETUVOS" Redakcija ir leidėjai sveikina su

Naujais 1950 Metais bendradarbius, rėmėjus — prietelius, skaitytojus ir visus plačiame pasaulyje išsisklaidžiusius, tėvynės nelaimėmis besisielojančius, mūsų tautos brolius.

Nacionalistų vadas Čenkaiškas Naujų Metų proga Kinijos tautai pareiškė, kad iškilmingai prisiekia kovoti, kol sovietiškas užpuolikas bus okupavęs Kiniją. Ir jei bus reikalinga — kovos iki paskutinės savo gyvenimo dienos.

— ARGENTINOS sostinė, Buenos Aires liko be duonos. Kepyklos paskelbė streiką, nes pakeliant darbininkams atlyginimą, vyriausybė buvo žadėjusi piniginę paramą kepykloms. Vyriausybei savo pažado neišpildžius, kepyklų savininkai

— ANGIJA ruošiasi pripažinti Kinijos komunistinę vyriausybę, kad geriau galėtų apsaugoti savo interesus, ypač Hong-Kong koloniją Kinijoje. Taigi Amerikos ir Anglijos politika Kinijos atžvilgiu skiriasi.

— Brazilijos Krašto Apsaugos ministeris generolas Conrobert Pereira da Costa pareiškė, kad kariuomenė yra neutrali kandidatų į prezidentus atžvilgiu. Ji neruoš jokio perversmo, o be kariuomenės nėra kam jo padaryti.

Lietuviai BRAZILIJOJE

MUZIKOS-DAINOS IR ŽODŽIO MENO POPIETĖ

Įvyks sausio mėn. 15 d. V. Zelinos mokyklos salėje.

Programoje dalyvauja Bendruomenės Choras, vadovaujamas muziko Kazio Ambrozaičio. Piano skambins Bronė Jaralovičiūtė.

Savo kūrinis skaito Kl. Jūra. Konferuoja Al. Boguslauskas. Pradžia 15 val.

Rimgaudas - Klemensas JŪRA

Vila Zelinos lietuvių mokykloje diplomų įteikimo iškilmėse dalyvavęs meninėje dalyje su deklamacijomis, kaip jauniausias programos dalyvis — 4-rių metų amžiaus.

— Muzikas Kaz. Ambrozaitis, vis daugiau reiškiasi savo talentą ir jėgas skirdamas lietuviškam kultūriniam darbui. Jo vadovaujamas Bendruomenės choras stiprėja meniniu pajėgumu, o Muzikos-Dainos-Meno popietės savo įdomumu vis daugiau populiarėja tautiečių tarpe, sutraukdamos jų vis gausesnį būrį.

Linkėtina muz. K. Ambrozai-

čiui geriausio pasisekimo kultūriname darbe ir asmeniškame gyvenime.

LSB SUSIRINKIMAS

1950 m. sausio mėn. 22 d. 17 val. Mokoje, Rua Lituania, 67, šaukiamas Lietuvių Sąjungos Brazilijoje visuotinis metinis narių susirinkimas.

Nesusirinkus reikiamam skaičiui nurodytu laiku, tą pačią dieną 18 val. šaukiamas antras visuotinis susirinkimas, kuris bus laikomas teisėtu, nežiūrint susirinkusių skaičiaus.

LSB Valdyba

— LSB nariais priimti: Petras Žarkauskas, Motiejus Tamaliūnas, Jurgis Matelionis, Bronius Šukevičius, Steponas Pareigis, Antanas Grigaitis, Juozas Špakauskas ir Antanas Raslanas.

— Rašyt. Klemensas Jūra organizuoja lietuvišką jumoro laikraštį — «G a r n y s».

P R A N E Š I M A S

Lietuvių Ateivių São Paulyje Savišalpos Kasos narių susirinkimas įvyks ne sausio 8 d., bet sausio 15 d. (sekmadienį), po pamaldų.

PAREMKIME TIK SAVUOSIUS! LIETUVISKA FOTO ATELJE “FOTO PRINCEZA”

Av. Alvaro Ramos, 1160 (Prie pask. sustojimo vietos autobuso 33 Quarta Parada).

Meniškos, gražios foto nuotraukos!

Greitas ir sąžiningas darbas!

Lietuviams pigiausios kainos!

♦♦♦♦

Aplankykite!

Savininkas - Vladas POCIUS

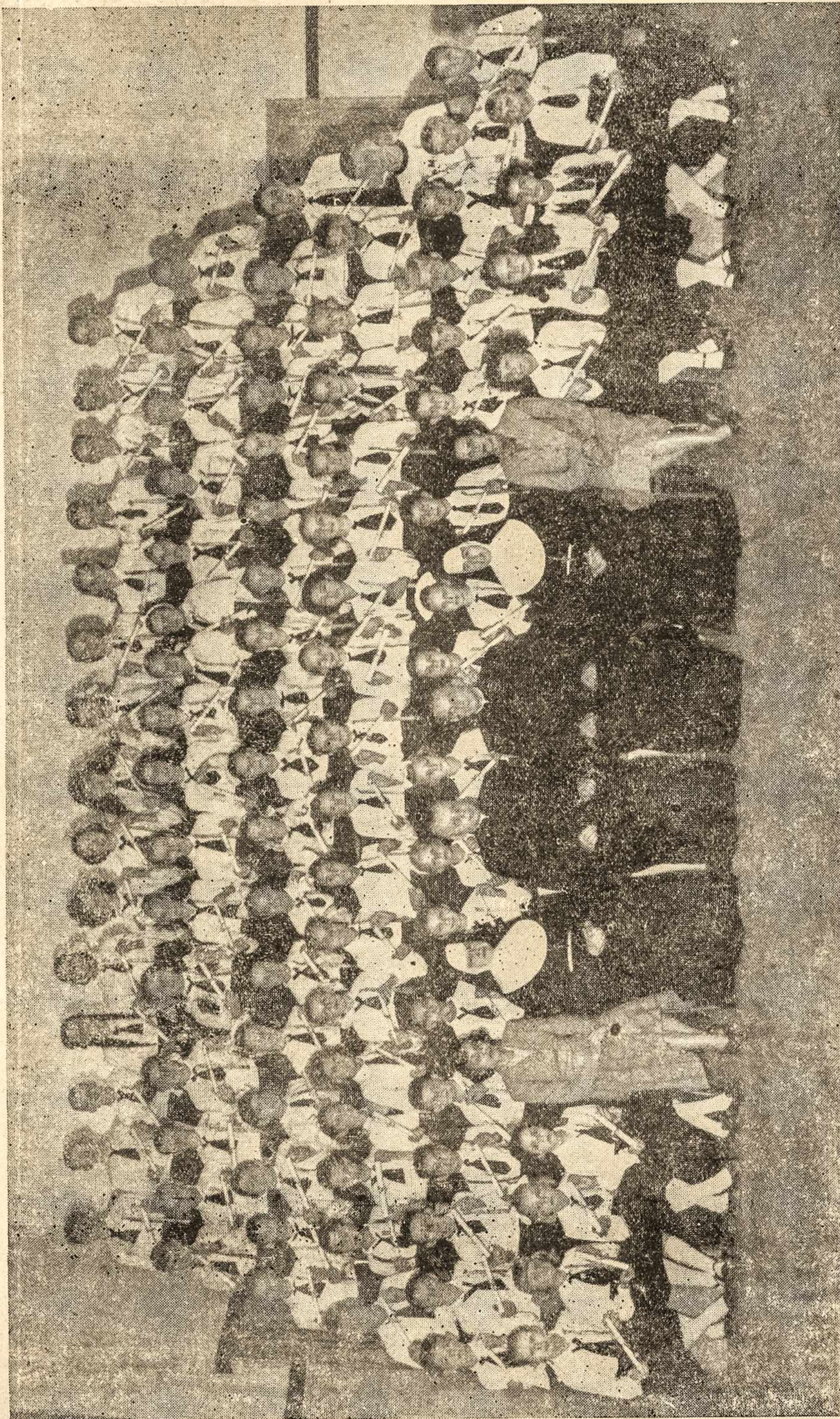
Audra ANTANAITYTĖ

Pirmoji jauniausia DP atvykusi į S. Paulo su savo tėveliais. Gruodžio mėn. V. Zelinoje baigė pradžios mokyklą ir šiais metais laikys egzaminus gimnazijon. Dažnai lietuviškuose parengimuose dalyvauja kaip gabi deklamatorė.

— P. AMBROZAITIENĖ, buvo atvykusi iš Rio aplankyti savo vyrą K. Ambrozaitį. Taip pat S. Paulyje švenčių proga viešėjo P. Dubauskienė.

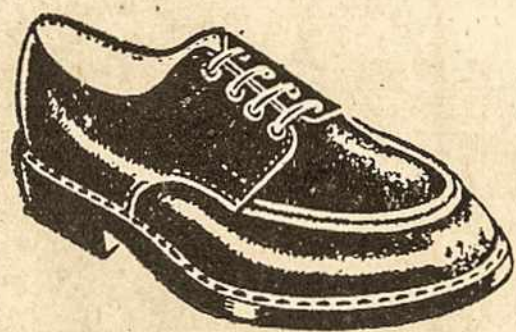
L A I Š K A I

Ona Krivickaitė - Pribušienė, Albinas Derenčius, Witor Stankūnas, Juozas Freimanas, Jonas Kibelkštis, F. Stopka, Henrikas Losinskas, Vl. Tiškus, Leonas Krivickas, Paulina Starkienė, Valentinas Bukota, Vincas Kirvaitis, V. Sakalauskas, Quirino Ruzgas, Antanas Kairys, Paulina Barteška, A. Butavičius, Elvira Bazilevski, Kristina Trubas, Miroslaw Prezmik, Bronė Norkus, Adelė Nadolskis, J. Pundzevičius, A. Masiulis, Viliamaitis ir Arthur Longonis.

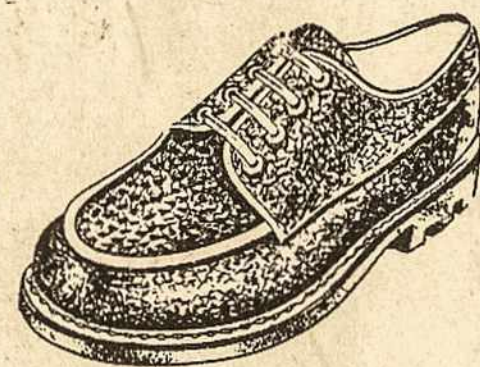
Vila Zelinos parapijos Seselių Pranciškiečių vedama mokykla baigė 95 mokiniai. Jų tarpe yra keletas ir DP. Mokslo metais ir laike egzaminų geriausių pažymius gavo Valteris Navickas ir Natalija Giedraitė. Už tą jų uolumą mokykla suteikė dovaną — be mokesčio mokytis 5-8 skyriuose. Diplomų įteikimas su menine programa įvyko gru-

džio mėn. 18 d. Pirmoje eilėje sėdi, vidury, kun. klebonas P. Ragažinskas ir kun. Miliauskas, mokyklos vedėja seselė M. Karolina ir seselė M. Klarisa. Mokykla vasario 1 d. pradės dvyliktuosius darbo metus. Dauguma gavusiųjų diplomus lankys penktąjį skyrių. Seselių Pranciškiečių vedama mokykla turi 8-nių metų kursą, taip pat ir vaikų darželį.

INDUSTRIA E COMERCIO DE CALÇADOS
MATELIONIS Ltda.

ESPECIALIDADE EM CALÇADOS PARA HOMENS,
SENHORAS E CRIANÇAS - CHUTEIRAS, ETC.

RUA JAVAÉS, 719

— SÃO PAULO

Jurgis Matelionis

*Pradedant Naujuosius 1950
Metus, Juozas ir Jurgis Ma-
telioniai sveikina ir linki daug
asmeninės laimės visiems savo
klijentams,*

«MŪSŲ LIETUVOS» bendradar-
biams, rėmėjams - prieteliams, skai-
tytojams

ir visose pasaulio šalyse gy-
venantiems lietuviams.

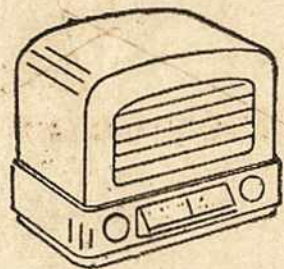
Tegu šiais metais ir mū-
sų mylimai tėvynei Lietuvai
ir tolimojoj šiaurėj, kankina-
miems tautiečiams, Visatos
Kūrėjas gražina brangiausią
turta — Laisvę!

Juozas Matelionis

“A SUA MUSICA”

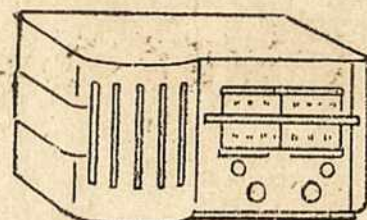
MĖGIAMIAUSIA MUZIKA

Plokštelės lietuvių, vengrų, lenkų
ir kitomis kalbomis. Paskutinės
naujovės iš Argentinos, Amerikos,
Meksikos.

Geriausi RADIO APARATAI pigiausio-
mis kainomis.

Elektros įvedimas.
DIDŽIAUSIAS PASIRINKIMAS!

Užeik į «A SUA MUSICA»

Avenida Zelina, Nr. 595 — Vila Zelina - São Paulo

Rūbas tada tik yra
gražus ir geras, kuomet
yra gerai pasiūtas

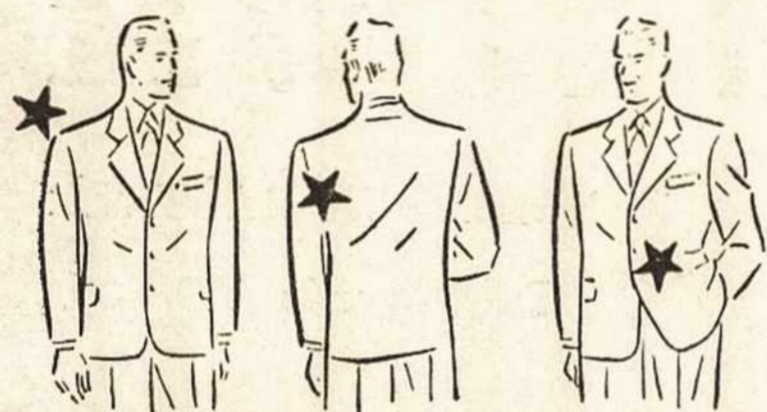
KAINOS VISIEMS
PRIEINAMOS

Siuvėjas:
Paulo Ambrazevičius
Av. Zelina, 720 - Vila Zelina

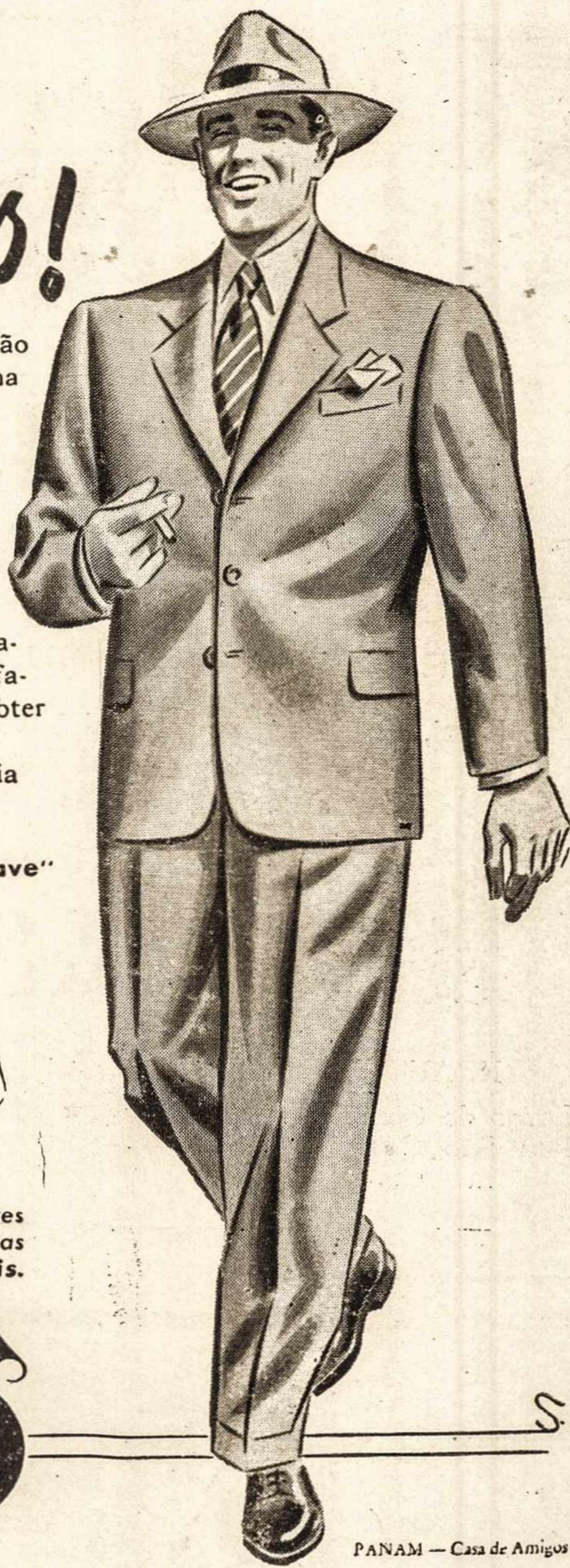
REMOVA Suas dúvidas!

ACOMPANHAMOS sempre a evolução do comércio. Agora já temos uma bem montada Seção de Roupas Feitas, pois está fora de dúvida que cada dia mais, nova coorte engrossa as fileiras dos compradores de Roupas Feitas. Remova, também, suas dúvidas! Faça-nos uma visita e verifique que é a primeira vez que se empregam tecidos e aviamento de alta classe, a cargo de afamados mestres-alfaiates, afim de obter corte moderno primoroso e acabamento fino como convém à elegância e distinção do mundo masculino.

Em 10 pagamentos pelo "Plano Suave"

Tecidos e aviamentos são molhados antes da confecção. E, pois, nossas Roupas Feitas - pré-encolhidas, não encolhem mais.

PANAM — Casa de Amigos

Kam Reikalinga GALVANIZUOTŲ VAMZDŽIŲ nuo 1/2 iki 2-jų poligatų šulinyje pompai įvesti, ar kitiems namų reikalams ir nori pigiausia kaina pirkti — kreipiasi nieko nelaukdamas į mūsų tautiečio

- KAZIMIERO NARUSEVICIAUS FABRIKA -

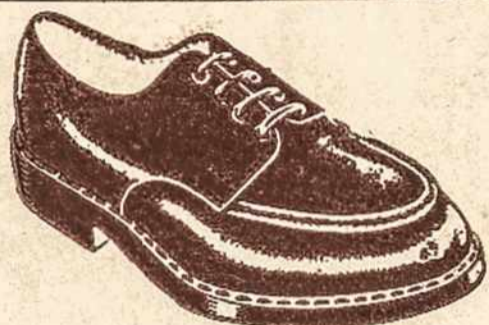
VILA BELOJE

Rua Jorge Faleiros Nr. 5

kur yra visokios medžiagos sandėlys, arba teirautis raštinėje mieste, Rua Benjamin Constante, 122, 8-tas aukštas, salė 801. Telefonas — 3-3867.

PIRKIME GERIAUSIA PREKE — PIGIAUSIA KAINA!

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA" SAVO PRIETELIAMS

CASAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

INDUSTRIA E COMERCIO DE CALÇADOS MATELIONIS LTDA.

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526—510
Rua 12 de Outubro, 237

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés 719
São Paulo

Ar jau žinai,
kad

"Casa Caçula"
Juozas Stokna &
Irmãos

AV. ZELINA, 646

parduoda pigiau
kaip kitur

aluminius, porcele-
ninius indus, šaukš-
tus, šakutes lėkštes,
kristalinius stiklus,
įvairių rūšių žais-
lus, lėles, pilnus rin-
kinius indų pietums,
kavai.

Papuošalus Kalėdų eglutėms
ir įvairius žaislus. Atlieka elek-
tros įrengimo darbus ir t.t.

≡ Viskas pigiausiomis kainomis! ≡

DANTŲ KLINIKA

(Clinica Dentaria)

DR. COLOMAN REDY

AV. SÃO JOÃO, 324 - Sobre Loja - Sala 9-10

TEL. 4-6687

GERIAUSIA KLINIKA.

Priyres Specialistas

Dentaduras Anatomicas.

LIETUVIAMS PIGIAUSIOS KAINOS

Priimama: nuo 9 iki 11,30 val. ir 14 - 17 val